

— Това магаре се изучило добръ, — каза единъ отъ тълпата.

— Да, да, виждъ че и питата не изѣде, а ъж даде на господаря си.

Слѣдъ това азъ взехъ една табличка съ жѣби и трѣгнѣхъ да съберѣ *парса*. Като изредихъ всичкитѣ, дадохъ табличката на господаря си, поздравихъ всичкитѣ и се оттеглихъ на страна съ много рѣкоплѣскание. Всички слѣдъ това се разотидохъ. Господарѣтъ ми влѣзе въ стаята съ жена си и дѣцата си за да види колко пари съмъ му събралъ. Въ това врѣме азъ се доближихъ до прозореца и чухъ, че жената говорѣше на мъжа си:

— Слушай, мъжо, това магаре трѣгнѣ съ насъ, като че е знаело, че сме бѣдни. Колко лева е събрало?

— Тукъ има осемъ лева и 20 ст., а тамъ 7 л. и половина. Всички правѣтъ . . . колко правѣтъ бѣ жена?

— Колко правѣтъ ли? Че осемъ лева и 20 правѣтъ 28 лева, послѣ още 7 ставатъ 34 и послѣ 50, та всички ставатъ около 70 или 80 лева

— Ти луда ли си? Възможно ли е това? Ела, мойто момче, ти си училъ въ училището, та ще можешъ по-лесно да ги прѣсмѣтнешъ.

— Тукъ колко сѣ тате?

— Тукъ има 8 л. и 20 ст., а тукъ 7 лева и 50 ст.

— Тогава 8 л. + 20 правѣтъ 28. Имаме двѣ на умъ и $7=9$ и 28 правѣтъ 37. Имаме три на умъ, 37 и 50 правѣтъ правѣтъ нѣщо 65 лева.

— Вий сте и двама луди, — извика бащата. — Може ли да бѣдѣтъ 65 лева, когато въ едната си рѣка имамъ 8 лева, а въ другата 7 л.?

— И послѣ 50 тате.

— Какво? 50 ли? Че това е стотинки, а не левове.

— Да, тате, но то е всѣкога 50.

— На ти едно 50, когато не разбирашъ, — каза бащата и му одари една плѣсница.

Дѣтето заплака. Азъ се разсърдихъ отъ това, защото дѣтето нѣмаше вина. Та си смѣташе като дѣте